

faa kan Rigsdagen fra sin Side standse det Hele og sige: Nei, vi ville ikke gaae videre; vi bevilge ikke en Stilling til at sætte Justitsmændsmændene paa fast Wage, før vi see den endelige Lønningslov; vi ville have den snart, og saa opstaaer den større Nødvendighed — hvad jeg anseer for meget ønskelig — for at faae den endelige Lønningslov snart igjennemført. Det er det, Endringsforslaget gaaer ud paa. Fordi jeg troer, at det er overordentlig vigtigt, at den almindelige Grundsætning opretholdes, at Gager og Lønninger skulle fastsættes ved særskilte Love, og at der ikke gives en Bemyndigelse og Anthyding til at følge den modsatte Fremgangsmaade, skal jeg indstændigt anbefale Endringsforslaget. Der kunde tænkes en Fremgangsmaade fra Regjeringens Side, som, naar Regjeringen bestemt udtalte, at den vilde bruge den og ingen anden, kunde for mig gjøre Endringsforslaget overflødig. Naar Regjeringen nemlig vilde erklære, at den vil benytte den givne Bemyndigelse saaledes, at den, naar der indtræder i det næste Finantsaar Ledighed i Justitsembeder, ansætter Embedsmænd med en bestemt rimelig Pengegage, saaledes at, hvis denne Pengegage ikke kan opretholdes, træder Embedsmanden tilbage i Hjælpen af de hidtil med Embedet forbundne uviste og Sportelindtægter, saa har Regjeringen ogsaa fra sin Side reserveret sig, hvad der bør reserveres, og saa er Sagen, hvad man med et fremmed Udtryk kalder en res integra, saa staaer Sagen saaledes, at begge Parter, der skulle komme overens, ikke allerede iforveien have opgivet, hvad der skal holdes paa for fra deres Side at have Sagen ligesom fast; men naar en saadan Erklæring ikke skulde gives, kan jeg ikke Andet end paa det Indstændigste anbefale mit Endringsforslag.

Justitsministeren: Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at jeg under Sagens 3die Behandling i Folkethinget i Forbindelse med mine Ytringer om den Plads, man saaledes vilde indrømme Fastsettelsen af Gager i Finantsloven, modtog, hvad der i Finantsloven blev bestemt med Hensyn til de 15,000 Rd., hvorom det foreliggende Endringsforslag dreier sig, som en Forskrift, der ikke vilde kunne præjudi-

cere min Stilling til Sagen, idet jeg forøvrigt navnlig tilføiede; at det var saa langt fra, at jeg vilde træde tilbage fra at gennemføre den Reform, der tilsigtedes, at jeg meget mere af alle Kræfter vilde arbejde hen til, at den kunde blive gennemført. Under Behandlingen af den Lønningslov, som den ærede Ape Landstingsmand for 1ste Kred (Madsvig) omtalte, har jeg udtalt mig i en lignende Retning i en større Udstrækning, fordi der ikke der var Spørgsmaal om den foreløbige Bestemmelse, som den omhandlede Anmærkning i Finantsloven gaaer ud paa at træffe. Jeg har i det Hele opfattet Bestemmelsen i Finantsloven her saaledes, at det var tilstrækkeligt fra min Side at reservere mig paa den Maade, hvorpaa jeg gjorde det, og jeg skal ansee mig dispenseret fra at gaae ind paa Rækken af de Undersøgelser, hvortil den ærede Landstingsmands Foredrag kunde give Anledning. Det er overflødig at bemærke, at det indeholdt Meget, som maatte i sig selv ansees for rigtigt og velgrundet; men jeg kan ikke heller tilbageholde den Bemærkning, at der var Meget, hvori jeg ikke vilde kunne samstemme med ham, at der var Meget, som, naar jeg skulde imødegaae det, vilde føre os ind paa i visse Retninger meget modsatte Veie og Betragtninger med Hensyn til de Forhold, hvorom der er Spørgsmaal. Jeg troer saameget hellere at kunne frigjøre mig for en yderligere Indgaaen paa, hvad den ærede Landstingsmand har anført i det større Omfang og tilbeels ogsaa i den større Detail, som det Endringsforslag, som han har anbefalet til det høitærede Thing, — saaledes som jeg har opfattet det, og saaledes som jeg har maattet ansee det for yderligere forklaret ved Slutningen af de Bemærkninger, hvormed han indstillede det til det høitærede Landsting, — ikkun kan ansees som rettet paa nærmere at udvikle og forklare, for fastere at betegne og limitere den Tanke, som man har villet have udtrykt ved Anmærkningen til Finantsloven, og det er saaledes en Selvsølge, at naar det for mig kun indeholder Udtryk, gennem hvilke der tilsigtes en nærmere Belysning af det Samme, som jeg har troet der laa i Anmærkningen, jeg da Intet kan have imod, at Endringsforslaget vedtages.